

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: **J. G.**, zastoupeného opatrovníkem: M. G., narozená X, oba bytem B., proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen
ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 19.6.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2017 č.j. X,
o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb.,
soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín
žaloba, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou ze dne 19.6.2017 se žalobce prostřednictvím svého opatrovníka domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2017 č.j. X. Žalobce nesouhlasil s výší přiznaného důchodu pro invaliditu třetího stupně, která činí 3.031,-Kč a argumentoval výší invalidního důchodu svého synovce a neteře, kteří mají nižší stupeň invalidity a pobírají vyšší důchod. (K žalobě připojil kopii napadeného rozhodnutí, rozhodnutí ČSSZ ze dne 15.6.2011, osobního listu důchodového pojištění, informace o výplatě dávek důchodového pojištění a usnesení Ústavního soudu ze dne 11.5.2017.) V žalobě žalobce požádal o ustanovení zástupce a pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 31.8.2017 č.j. 16Ad 61/2017-63 byl jeho návrh zamítnut.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 25.5.2017 č.j. X žalovaná zamítla podle § 88 odst. 6 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen **zákon**), a*

§ 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen *s.ř.*), námitky žalobce proti rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 11.7.2011, jímž byly zamítnuty předchozí námitky žalobce ze dne 21.6.2011 a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 15.6.2011. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 25.5.2017 bylo uvedeno, že rozhodnutím ze dne 11.7.2011 zamítla žalovaná předchozí námitky žalobce proti rozhodnutí ze dne 15.6.2011, jímž ČSSZ přiznala žalobci ode dne X .2010 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně dle § 38 písm. a) a § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění*, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *zákon o důchodovém pojištění*), a to ve výši 2.940,-Kč měsíčně. Rozhodnutí ze dne 11.7.2011 bylo dne 25.7.2011 doručeno žalobci prostřednictvím jeho zástupce, který mu byl ustanoven jako opatrovník listinou o ustanovení opatrovníka vydanou Okresním soudem v Domažlicích dne 10.2.2011. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal prostřednictvím svého zástupce další námitky neopatřené datem, podané k poštovní přepravě dne 26.4.2017, které ČSSZ obdržela dne 28.4.2017. V těchto druhých námitkách zástupce žalobce poukazoval na to, že přiznaná výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně je nedostatečná a diskriminační, neboť podle čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod by měl mít každý základní právo získávat přiměřené prostředky na své životní potřeby, na čemž byl žalobce podle jeho zástupce zkrácen. Žalobce žádal o provedení výpočtu invalidního důchodu, který by byl přiměřený třetímu stupni jeho invalidity. ČSSZ prověřila, že na závěr rozhodnutí ze dne 11.7.2011 bylo správně uvedeno poučení, že proti uvedenému rozhodnutí o námitkách nelze podat námitky, a že v souladu s ustanovením § 88a odst. 4 zákona se proti rozhodnutí o námitkách nepřipouští odvolání. V samém závěru rozhodnutí ze dne 11.7.2011 byla připojena informace týkající se možnosti podat žalobu do 2 měsíců od jeho doručení u věcně a místně příslušného soudu podle § 7 odst. 1 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., *soudního řádu správního*, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *s.ř.s.*). Žalobce prostřednictvím svého zástupce tohoto svého práva využil, avšak jeho žaloba byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Plzni č.j. 16 Ad 68/2011-47 ze dne 30.11.2011 a následně byla odmítnuta i jeho kasační stížnost usnesením Nejvyššího správního soudu č.j. 6Ads 46/2012-22 ze dne 21.3.2012. Ze spisové dokumentace také vyplývá, že žalobce vznesl v minulosti neúspěšné žádosti o změnu rozhodnutí ze dne 11.7.2011 a o zvýšení svého invalidního důchodu v roce 2011 u Kanceláře prezidenta republiky a v roce 2014 na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Vzhledem k tomu, že § 88 odst. 6 zákona výslovně stanoví, že námitky nelze podat proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení o námitkách, ČSSZ shledala námitky žalobce doručené dne 28.4.2017 jako nepřijatelné, proto rozhodla o jejich zamítnutí.

Zástupce žalobce, tj. jeho opatrovnice, před dožádaným Okresním soudem v Domažlicích dne 17.8.2017, po poučení uvedla, že všemu rozumí, ale důchod manžela je hrozně malý, nemohou z toho vyžít. Vypomáhala jim dcera, ale té byla zjištěna cukrovka, má čtyři děti, a kvůli nemoci jim již nemůže pomáhat. Již několikrát žádali o přezkum invalidního důchodu manžela u OSSZ, aktuálně očekávají, že bude pozván k posudkovému lékaři; přesto na žalobě trvá, potřebují alespoň 3.000,-Kč navíc.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 21.9.2017 k žalobě zopakovala průběh předcházejících řízení a sdělila, že v předmětné věci byla námitka žalobce již jednou soudně projednána s výsledkem, že žalovaná stanovila výši invalidního důchodu na podkladě dostatečně zjištěného skutkového stavu, který konec konců žalobce ani nyní podanými

námítkami nezpochybnil. Současně žalovaná uvedla, že v jejím postupu nelze spatřovat diskriminaci a nerovné zacházení. Podle čl. 30 odst. 1 Listiny mají občané právo na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci, jakož i při ztrátě živitele. V obecné rovině sice tento zákon hovoří o právu občanů na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří, avšak už nespecifikuje, jakou formou by zabezpečení mělo být provedeno a ve svém odstavci 3 v podrobnostech odkazuje na zákon. Podle článku 41 odst. 1 Listiny se lze tohoto práva domáhat pouze v mezích zákonů, které ustanovení článku 30 Listiny provádějí. Ze zákona o důchodovém pojištění pak vyplývá, že pojištěnec má nárok na „zaručenou“ výši důchodu, jen pokud jde o základní výměru důchodu dle § 33 odst. 1 a podle odst. 2 věty třetí téhož zákona na procentní výměru ve výši 770,- Kč měsíčně, pochopitelně za předpokladu splnění podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod (§ 38). Ani v tomto směru si žalovaná není vědoma pochybení, neboť ani výše uvedeným soudním řízením nebylo zpochybněno, že by postupovala v rozporu s právními předpisy, a nelze tudíž ani tvrdit že by byl její postup při stanovení výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně diskriminační, že by žalobce krátila na jeho právech. Závěrem žalovaná navrhl odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 25.5.2017 bylo žalobci doručeno dne 29.5.2017. Dále bylo zjištěno, že skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 25.5.2017 odpovídají obsahu spisu. Nad rámec soud zjistil, že od roku 2014 žalobce žádal ČSSZ o přezkoumání výše svého invalidního důchodu, přičemž byla provedena pátrání po dalších pojistných dobách žalobce dotazy u zaměstnavatelů označených žalobcem, ovšem s negativním výsledkem. Ve věci invalidního důchodu však nebylo od roku 2011 vydáno žádné další rozhodnutí ČSSZ, ač s ohledem na podané žádosti uvedené shora, měla správně ČSSZ vydat alespoň jedno rozhodnutí po prošetření poslední žádosti, byť by se jednalo o zamítavé rozhodnutí, jelikož žádná další doba pojištění žalobce nebyla zjištěna ani prokázána.

V podání ze dne 5.10.2017 opatrovnice žalobce sdělila, že pouze žádá o výpočet důchodu žalobce, neboť neodpovídá invalidnímu důchodu třetího stupně. Současně uvedla, že chce být u soudu a nesouhlasí s rozhodnutím ve věci bez jednání. V podání ze dne 3.12.2017 pak opatrovnice žalobce sdělila, že se z důvodu zdravotního stavu omlouvá z jednání dne 7.12.2017 a prosí o rozhodnutí v její nepřítomnosti. (K podání připojila lékařskou zprávu ze dne 22.11.2017 respektive 1.12.2017 a 2 x přehled předpisů a plateb ze dne 4.12.2017.)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 7.12.2017 se žalobce ani jeho opatrovnice nezúčastnili (neúčast omluvili) a přítomný zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť žalobce nepředložil žádné nové důkazy, které by ovlivnily výši důchodu (nepředložil žádné doklady prokazující další dobu pojištění/výdělečné činnosti/zaměstnání). Pokud však žalobce neprokáže další dobu pojištění, nelze přepočítat výši dosud vypláceného invalidního důchodu. Výše invalidního důchodu je totiž zejména závislá na době získané doby pojištění i dosažených výdělků. Pokud argumentuje žalobce tím, že jeho neteř a synovec mají nižší stupeň invalidity a pobírají vyšší invalidní důchod než on, který má třetí stupeň invalidity, tak je k tomu nezbytné uvést, že museli mít delší dobu pojištění a dosahovat i

vyšších příjmů (výdělků/plat) ze zaměstnání. Žalobce by si měl uvědomit, že má vykázanu dobu pojištění až od 28.2.1994, kdy mu bylo více jak 22 let a do té doby nemá evidován u ČSSZ ani jeden den pojištění. ČSSZ opakovaně pátrala, zda získal další doby pojištění ve Slovenské či v České republice u zaměstnavatelů označených přímo žalobcem, ale žádný z oslovených zaměstnavatelů nepotvrdil žádnou další dobu pojištění, kterou by žalobce u nich získal. Dokonce i sám žalobce činil dotazy ve Slovenské republice a bylo mu sděleno, že nemají žádné doklady o tom, že by pracoval v Liptovské Tepličce (*tyto doklady sám zaslal ČSSZ a jsou založeny v dávkovém spisu*). Dobu zaměstnání u Státního statku Kobas, Bělá nad Radbuzou, by případně žalobce mohl prokázat čestnými prohlášeními spolupracovníků, kteří v té době tam s ním pracovali, avšak tyto osoby musí mít dobu zaměstnání u tohoto Státního statku vykázanu u ČSSZ. Žalobce totiž ani v dopise ze dne 28.4.2014, který je založen v dávkovém spisu, neuvedl, v jakém období u Státního statku Kobas měl pracovat. Dále z dávkového spisu vyplývá, že k žádosti ČSSZ Státní okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týně dne 24.5.2014 sdělil, že dokumenty tohoto Státního statku nejsou v jejich archivu uloženy. Případně se žalobce může zkusit obrátit i na archiv Ministerstva zemědělství, zda by tam byly uloženy dokumenty týkající se tohoto statku. Záleží tedy na žalobci, zda se mu podaří prokázat další dobu pojištění než tu, kterou má vykázanu na osobním listu důchodového pojištění, který byl nedílnou součástí rozhodnutí ČSSZ ze dne 15.6.2011.

Podle § 88 odst. 6 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, **námítky nelze podat proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení o námitkách nebo o odvolání.**

Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 25.5.2017*; ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2017, z důvodů v ní uvedených. V řízení před soudem bylo zjištěno z předloženého napadeného rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2017 č.j. X a ze spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn. 16 Ad 68/2011, že žalobce podal námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 11.7.2011 č.j. X, které je pravomocným rozhodnutím o dřívějších námitkách žalobce proti rozhodnutí o jeho invalidním důchodu. Proti rozhodnutí ze dne 11.7.2011 č.j. X žalobce podal již v roce 2011 žalobu u zdejšího soudu, která byla zamítnuta rozsudkem ze dne 30.11.2011 č.j. 16 Ad 68/2011-47. Žalobce ve věci podal i ústavní stížnost, která byla dne 11.5.2017 usnesením Ústavního soudu České republiky odmítnuta pro opožděnost.

Žalobce tedy zcela zjevně podal námitky proti rozhodnutí žalované, proti němuž jsou další námitky nepřípustné a logicky byly správním orgánem, tj. žalovanou, zamítnuty. Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2017 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu.*

Nad rámec věci soud upozorňuje žalobce, že jediným možným řešením jeho situace, kdy mu byl přiznán nejvyšší stupeň invalidity a je nespokojen s výší přiznaného invalidního důchodu, je **pouze prokázání dalších dob pojištění v České či Slovenské republice**, díky nimž by mu mohl být přepočítán dosud vyplácený invalidní důchod a vyplácen ve vyšší částce než do současné doby. **Za tímto účelem by mohl žalobce například dobu zaměstnání u Státního statku Kobas, Bělá nad Radbuzou, dotazem u Ministerstva zemědělství ohledně archivace dokladů tohoto statku či prokázat čestnými prohlášeními spolupracovníků, kteří tam s ním v té době pracovali, ale pouze tehdy, mají-li tyto osoby dobu zaměstnání u Státního statku Kobas vykázanu u ČSSZ (podrobnější informace má možnost získat na příslušné Okresní správě sociálního zabezpečení v Domažlicích).** Pokud žalobce nemá dostatek finančních prostředků pro svoji obživu a zabezpečení základních potřeb (např. bydlení), má možnost obrátit se na příslušný úřad práce a požádat o přiznání dávek státní sociální podpory (*příspěvek na bydlení*) nebo pomoci v hmotné nouzi (*příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení*) či dávek pro osoby se zdravotním postižením (*příspěvek na mobilitu*), jestliže tak dosud neučinil.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 7. prosince 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně